

Strona pozwana: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Brussel — Wykładnia art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1) — Przesłanki przyznania refundacji wywozowych — Wyjątek — Produkt, który został utracony podczas transportu wskutek działania siły wyższej

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1384/95 z dnia 19 czerwca 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że zepsucie się wołowiny w okolicznościach opisanych przed sąd krajowy nie stanowi przypadku siły wyższej w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Portugalia) — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa przeciwko Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, dawniej Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

(Sprawa C-55/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Niedopuszczalność)

(2010/C 134/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Strona pozwana: Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, dawniej Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Wykładnia art. 43, 49 i 56 WE — Przepisy krajowe zastrzegające na rzecz jednego podmiotu obsługę w systemie monopolu gier hazardowych i gier liczbowych i kwalifikujące jako przestępstwo organizację, promocję i przyjmowanie, także przez Internet, zakładów sportowych — Zakazanie przedsiębiorstwu wykonującemu „on line” działalność w zakresie obsługi zakładów i gier liczbowych, mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim promocji, organizowania i obsługi zakładów i gier liczbowych przez Internet oraz wypłaty zwycięzcom wartości nagrody

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugalia) postanowieniem z dnia 19 grudnia 2007 r. jest oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 9 grudnia 2009 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-432/08 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Zwrot kosztów leczenia — Dorozumiana odmowa zwrotu całości kosztów leczenia poniesionych przez wnoszącego odwołanie — Odwołanie w części niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 134/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Dругa strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy i A. dal Ferro, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawach połączonych T-296/05 i T-408/05 Marcuccio przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalne żądanie stwierdzenia nieważności dwóch dorozumianych decyzji biura ds. rozliczeń Wspólnego Programu Ubezpieczeń Zdrowotnych WE odmawiających zwrotu w 100 % pewnych kosztów leczenia poniesionych przez wnoszącego odwołanie, a także żądanie mające na celu obciążenie Komisji wypłatą na rzecz skarżącego kwoty poniesionych przez niego kosztów leczenia

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje w części odrzucone jako niedopuszczalne i w części oddalone jako bezzasadne.*
- 2) *L. Marcuccio zostaje obciążony kosztami postępowania odwoławczego.*

(¹) Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 marca 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Włochy) — Buzzi Unicem SpA i in.

(Sprawy połączone C-478/08 i C-479/08) (¹)

(Art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Zasada „zanieczyszczający płaci” — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Zastosowanie *ratione temporis* — Zanieczyszczenia powstałe przed datą przewidzianą na transpozycję tej dyrektywy i kontynuowane po tej dacie — Uregulowania krajowe obciążające kosztami naprawienia szkód wynikających z tego zanieczyszczenia wiele przedsiębiorstw — Wymóg winy lub niedbalstwa — Wymóg związku przyczynowego — Środki naprawcze — Obowiązek konsultowania się z zainteresowanymi przedsiębiorstwami — Załącznik II do tej dyrektywy)

(2010/C 134/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommis-

sario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA (C-478/08), Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia)(C-479/08)

przy udziale: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Wykładnia art. 174 WE oraz dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz. U. L 143, s. 56) i zasady „zanieczyszczający płaci” — Przepisy krajowe przyznające organom administracji kompetencje do nakazania podmiotom gospodarczym wprowadzenia środków naprawczych niezależnie od dochodzenia mogącego ustalić podmiot odpowiedzialny za dane zanieczyszczenia

Sentencja

- 1) *W razie powstania zanieczyszczenia środowiska naturalnego takiego jak będące przedmiotem postępowań przed sądem krajowym:*

— w przypadku gdy wymogi zastosowania *ratione temporis* lub *ratione materiae* dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu nie są spełnione, należy wówczas zastosować prawo krajowe z poszanowaniem postanowień traktatu i bez uszczerbku dla innych aktów prawa wtórnego;

— dyrektywa 2004/35 nie sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają właściwym władzom działającym na jej podstawie przyjęcie domniemania, że istnieje związek przyczynowy — także w przypadku zanieczyszczeń o charakterze rozproszonym — między działalnością podmiotów gospodarczych a stwierdzonym zanieczyszczeniem ze względu na położenie należących do nich urządzeń w pobliżu strefy zanieczyszczenia. Jednakże zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” dla przyjęcia domniemania istnienia takiego związku przyczynowego władze te winny dysponować wiarygodnymi przesłankami mogącymi uzasadnić to domniemanie, takimi jak położenie urządzeń należących do danego podmiotu gospodarczego w pobliżu miejsca stwierdzonego zanieczyszczenia i istnienie powiązania między wykrytymi substancjami zanieczyszczającymi a składnikami wykorzystywanymi przez ten podmiot w ramach jego działalności;